SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

1. NOVEMBER – 14. NOVEMBER 2026.

ALLE HELGEN. 1.L.: Åb 7,2-4.9-14; **2.L.:** 1 Joh 3,1-3; **Ev.:** Matt 5,1-12a

På den tid da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem:

»Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.
Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.
Salige er de sagtmodige,
for de skal arve jorden.
Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.
Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.
Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.
Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.
Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.

Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene.«

"I skal være hellige, for jeg er hellig" - siger Gud til os, uden videre forklaring, hvorfor det netop skal være sådan. Gud har skabt hele universet samt alle mennesker, derfor er det Gud, der ene og alene kan bestemme, hvordan det hele skal hænge sammen. Med al vores menneskelige viden er vi slet ikke i stand til at sige, hvad der er ret, eller forkert, i forhold til vort eget liv. Der kan være mange ting, vi synes godt om, som vi gerne vil prioritere og vælge, i stedet for Guds vilje, men tit viser det sig, at disse valg, vi selv træffer, er faktisk forkerte, ligefrem skadelige for den lykke, vi stræber efter.

Helligheden, som vi i dag fejrer på denne Alle Helgens dag, er i virkeligheden et kald, som vedrører alle mennesker. Et kald, der drejer sig om at efterligne Gud og blive Gud lige, så vidt vi er i stand til at lære Gud at kende. Måske forekommer denne tanke som en helt vanvittig idé, fordi hvordan skal det kunne lade sig gøre, at mennesket skal være som Gud? Men er det ikke sandt, at vi blev skabt i Guds billede? Er

der måske nogen, der ikke længere tror på denne skabelse, hvor Gud har lagt sit spejlbillede i vores menneskelige natur? Og når Gud selv har valgt, at vi skal bære Hans guddommelige billede i os, så betyder det, at vi også i dag skal afspejle Guds hellighed igennem hele vort liv.
At være hellig, hvad betyder det i praksis? Skal det forstås at være fejlfri, og med en lysende glorie omkring hovedet? Nej, der findes ikke fejlfrie mennesker, og ikke mange kan prale med at have en personlig udstråling, selv om der findes nogle særligt begavede ildsjæle, der ved, hvordan man drager andre til sig. Det første, vi skal lære af Gud, er Hans ubegrænsede egenskab, Gud er evig og uforanderlig.
Evighed skal også præge vores menneskelige åndelighed, så alt, hvad vi tænker, siger og gør, må gerne være relateret til det evige, uforgængelige, og ikke bare til her og nu. Livet handler ikke kun om at tilfredsstille sine små eller store behov i dagligdagen, noget, der snart vil forsvinde, når man ikke længere har brug for det. Selv om vores liv er begrænset til kun en lille periode her på jorden, så har vi dog, hver især, en mission at udføre. At være tro mod Gud og bekende sin tro, uden forandringer, til trods for forskellige fristelser eller forfølgelser, det er sandelig noget, der stærkt kan bevidne det guddommelige element i os.
Hellighed kendetegnes først og fremmest af godhed, og det ikke kun mod dem, vi synes godt om, vores venner og familiemedlemmer, men mod alle mennesker, især de fattige og forladte. At gøre godt mod andre, at bruge sig selv, sit liv med hele dets vifte af muligheder, så man virkelig brænder for at hjælpe, uden at tænke på sine egne fordele, den eneste gevinst, der skal søges, er hellighed.
Når vi i dag retter blikket mod de skarer af mennesker, Kirken kalder helgener, så ser vi dér ganske almindelige børn og voksne, unge og gamle, kvinder og mænd, fattige og rige, højtbegavede og dumme, kendte og ukendte, ganske som vi selv er. Det eneste, de har til fælles, også til fælles med os, er kærlighed til Gud, som bærer frugt i den personlige hellighed.
Lad os rette en særlig bøn til Gud for dem, som ikke er på Kirkens liste over de officielt anerkendte helgener, men som vi inderst inde tror på, at de fortjener denne titel, fordi de har bevist med deres liv og kærlighed, hvad Gud har betydet for dem. Og når vi på den måde beder for hinanden, på trods af dødens grænser, rører vi direkte ved hellighedens mysterium, det Guddommelige Livs mysterium.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /
www.digteren.dk

PAVENS INTENTION

NOVEMBER

For god brug af rigdom.

Lad os bede for en god brug af rigdom, som ikke giver efter for fristelsen til egoisme, men stiller sig til rådighed for det fælles bedste og solidariteten med dem, der har mindre.

LITURGISK KALENDER

2. MANDAG. Ihukommelse af alle afdøde troende (alle sjæle)
2 Makk 12,43-46 eller Rom 8,31b-35.37-39; Joh 14,1-6
℟ **Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.**
3. TIRSDAG i 31. alm. uge. Fil 2,5-11.; Luk 14,15-24.
℟ **Herre, du er min lovsang i den store forsamling.**
4. ONSDAG. Skt Karl Borromæus, biskop
Fil 2,12-18.; Luk 14,25-33. ℟ **Herren er mit lys og min frelse.**
5. TORSDAG. Fil 3,3-8a.; Luk 15,1-10.
℟ **De, der søger Herren, skal glæde sig.**
6. FREDAG. Fil 3,17—4,1.; Luk 16,1-8.
℟ **Lad os med glæde drage til Herrens hus!**
7. LØRDAG. Skt Willibrord, biskop Fil 4,10-19.; Luk 16,9-15.
℟ **Lykkelig den, der frygter Herren.**

8. LATERANKIRKENS INDVIELSE (32. alm. søndag)
1.L.: Ez 47,1-2.8-9.12; **2.L.:** 1 Kor 3,9b-11.16-17; **Ev.:** Joh 2,13-22.
℟ **Flodløb glæder Guds by, den Højestes hellige bolig.**
Pavens dag Kollekt af Peterspenge

9. MANDAG i 32. alm. uge. Tit 1,1-9.; Luk 17,1-6.
℟ **Sådan er den slægt, som søger dit ansigt, Herre.**
10. TIRSDAG. Skt Leo den Store, pave og kirkelærer
Tit 2,1-8.11-14.; Luk 17,7-10.
℟ **Retfærdiges frelse kommer fra Herren.**
11. ONSDAG. Skt Martin af Tours, biskop Tit 3,1-7.; Luk 17,11-19.
℟ **Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.**
12. TORSDAG. Skt Josaphat, biskop og martyr
Filemon 7-20.; Luk 17,20-25.
℟ **Lykkelig den, hvis hjælp er Jakobs Gud**
13. FREDAG. 2 Joh 4-9.; Luk 17,26-37.
℟ **Lykkelig den, som vandrer efter Herrens lov.**
14. LØRDAG. 3 Joh 5-8.; Luk 18,1-8.
℟ **Lykkelig den, der frygter Herren.**

Afladens mysterium. Hvordan undgår man straf for synder?

En af de første associationer, som spørgsmålet om at opnå aflad fremkalder i dag – selv blandt mange katolikker – er med Martin Luther. Nogle har hørt, at det handlede om at sælge aflad. Men hvad kan sælges her?

"En aflad er en eftergivelse for Gud af timelig straf på grund af synder, hvis skyld allerede er tilgivet. Den opnås af en kristen, der er retsindig og under visse foreskrevne betingelser, gennem Kirkens forbøn, som forløsningens tjener uddeler og gyldigt anvender fyldestgørelse fra Kristi og de helliges fortjenesters skatkammer," præciserede Paul VI, og denne definition er stadig relevant. Den blev gentaget i Den Katolske Kirkes Katekismus. Den optræder også i meget lignende vendinger i den kanoniske retsbog.

Hvad handler denne eftergivelse af straf om? Paul VI forklarede også dette. Han mindede om, hvad vi ved fra den guddommelige åbenbaring: at konsekvenserne af synder er straffe pålagt af guddommelig hellighed og retfærdighed. "De skal bæres enten i denne verden gennem lidelser, elendighed og besværligheder i dette liv, og især gennem døden, eller i det næste liv gennem ild og pine, det vil sige skærsildens straffe," forklarede paven.

Bodens og forsoningens sakramente er det første skridt – der giver mulighed for tilgivelse, syndens forladelse. Spørgsmålet om den straf, der skal betales for det begåede onde, står dog stadig uafklaret. "Straffe pålægges ved Guds retfærdige og barmhjertige dom for sjælenes renselse, for at forsvare den moralske orden og for at genoprette Guds herlighed til dens fulde pragt," mindede Paul VI.

I dag husker vi oftest muligheden for at opnå aflad i begyndelsen af november for at tilbyde dem til afdøde kære. Aflad kan dog også opnås for dem selv af de levende. Kun for dem selv, fordi det er umuligt at opnå aflad for en anden person, der stadig lever på jorden. Kirken bestemmer betingelserne knyttet til denne mulighed.

For at opnå aflad skal man først og fremmest ønske den, det vil sige have intentionen om at modtage den. Man skal være døbt og ikke ekskommunikeret. Følgende betingelser er altid påkrævet: en tilstand af helliggørende nåde eller sakramental skriftemål; modtagelse af den hellige nadver; enhver bøn for de intentioner, som paven har angivet (det er ikke nødvendigt at kende dem); og mangel på enhver tilknytning til synd, selv tilfældig synd (hvis denne betingelse ikke er opfyldt, kan der kun opnås en delvis aflad, dvs. en delvis eftergivelse af timelig straf for synder). Kun én fuldkommen aflad kan opnås efter modtagelse af den hellige nadver og bøn for den hellige faders intentioner.